

Kamal Qureshi. Hr. Frank Aaen til udenrigsministeren.

Kl. 13:45

Spm. nr. US 76

Frank Aaen (EL):

Tak. Vi har jo hørt, at regeringen vil sende et krigsskib ned til området og deltage i en blokade af Gazastriben, den blokade, der allerede er en kæmpemæssig katastrofe.

I den forbindelse vil jeg gerne spørge regeringen og udenrigsministeren, om man er enig i, at forudsætningen for, at Danmark skal sende militær til området, er, at der er en aftale om våbenhvile mellem parterne – og med parterne mener jeg ledelsen i Gazastriben og Israel – en aftale, der stopper alle former for terror, naturligvis, alle raketter, som stopper for alle krigshandlinger, og som er en del af en udvikling hen imod fred, der også betyder åbning af grænserne, for kun hvis grænserne bliver åbnet, kan beboerne i Gaza få et nogenlunde normalt liv. Altså, er regeringen enig i, at der skal være en våbenhvile aftalt mellem parterne som forudsætning for, at vi kan bidrage militært i området? Spørgsmålet er jo meget vigtigt, for hvis ikke der er en aftale, bliver Danmark jo uvægerlig opfattet som værende part i krigen på den ene side vendt imod den anden side.

Kl. 13:47

Formanden:

Udenrigsministeren.

Kl. 13:47

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Nu skal vi i hvert fald gøre os klart: Hvem er aftalepartnere? Der var en aftale, da Israel trak sig ud, mellem den palæstinensiske autoritet – og det vil sige Abbas, der nu er blevet fortrængt til Vestbredden – Egypten og Israel. Det var Hamas' kup, der gjorde det umuligt at få holdt den grænse åben, for den aftale betød nemlig, at EU kunne overvåge grænsen nede ved Rafah, fordi der var en aftale mellem Israel, PA og Egypten med EU som observatør. Da Hamas så laver sit kup, er det faktisk ikke PA, altså den palæstinensiske autoritet, der står ved grænsen; så er det Hamas, og dem er der ingen aftale med. Det var derfor, den blev lukket, også fra egypternes side, fordi PA var aftalepartner og aftalepartnere var fortrængt.

Lad os nu sige, at der kommer en aftale mellem Israel, PA og Egypten om f.eks. at sikre, at grænserne overhovedet bliver holdt – Egypten

tager sig af at holde den egyptiske grænse, de får noget teknisk hjælp, men de vil selv holde den – og der så kommer en enighed om at lave en søovervågning, så der ikke kommer våben ind fra søsiden, hvor de iranske våben efterhånden siges at komme ind, jamen hvis Israel, PA og Egypten beder om det, skulle vi så sige nej, fordi Hamas ikke vil have det, når vi ved, at Hamas' spil er at ødelægge det hele?

Kl. 13:48

Formanden:

Hr. Frank Aaen.

Kl. 13:48

Frank Aaen (EL):

Jamen selvstyret på Vestbredden er ikke en part direkte i den her konflikt. Det er dem, der sidder i Gazastriben; det er dem, der lider, og det er dem, der har den politiske magt – de har også vundet den ved et valg – det er parten. Det er jo mærkeligt, at man nu siger, at dem kan man ikke lave en aftale med. Det har der jo været. Altså, den 6 måneder lange våbenhvile, der nogenlunde fungerede, mellem Israel og Hamas, var jo aftalt mellem parterne. Og det er det, vi beder om, nemlig at når man laver en ny aftale, er det mellem parterne og ikke med nogen, der gerne vil være magthavere, men med dem, der reelt er dem, der har kontrollen i området, på begge sider. Det er jo kun de to parter, der kan lave en fred; ellers kan man jo kun lave en pause, inden krigen bryder ud igen. Og det kunne altså lykkes. Er vi ikke enige om, at det altså kunne lykkes at lave en aftale mellem Israel og Hamas, og at det er det, der er brug for for at få en varig våbenhvile?

Kl. 13:49

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:49

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jo, men det er jo det, der hedder ensidige erklæringer. Altså, hvis Hamas erklærer, at de ikke vil skyde raketter ind i Israel, vil Israel jo heller ikke invadere Gaza på den ene eller den anden måde. Så det, der skete i december måned, var, at Hamas meddelte, at de ikke ville forlænge våbenhvilen, hvor Israel gerne ville have forlænget våbenhvilen.

Men altså, hvis hr. Frank Aaens politik blev fulgt af den danske regering i forhold til Hamas, ville den danske regering være totalt isoleret, for hverken den arabiske verden eller nogen andre ud over Iran og Syrien vil forhandle med Hamas – ja, Egypten gør det – for at nå at få en aftale.